

ת"פ 13627/10/16 - מדינת ישראל נגד אליהו הרוש

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 13627-10-16 מדינת ישראל נ' הרוש

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן ועו"ד ענבל אביב

נגד

הנאשם

אליהו הרוש

ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

הכרעת דין

פתח דבר

על פי הסיפא לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, אודיע כבר עתה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום מחמת הספק הסביר.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק וכן עבירת תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק.

2. מכתב האישום עולה כי ביום 01/09/15 בשעה 08:00 או בסמוך לכך, בחוף הים בפארק הלאומי באשקלון, איים הנאשם על מר י"מ (להלן: "המתלונן") בכך שאמר לו "היום זה הסוף שלך, היום אני סוגר איתך חשבון", תוך שהניף את ידו בצורת אגרוף לעבר המתלונן.

בהמשך, נכנס המתלונן למים והנאשם נטל מקל, נכנס אחריו למים, ותקף אותו בכך שהכה בו באמצעות המקל בכתפו השמאלית ונתן לו מכת אגרוף בצוואר.

באותן הנסיבות, ניסה המתלונן לחמוק מן הנאשם, אך הנאשם המשיך ותקף את המתלונן בכך שהתקרב אליו, אחז בראשו והוריד את ראשו לתוך המים.

משהצליח המתלונן לצאת מהמים, הוא ביקש את עזרת המציל בחוף והנאשם רץ אחריו.

מענה לכתב האישום

3. בדיון אשר התקיים ביום 28/02/18 כפר הנאשם, באמצעות בא כוחו, בעובדות כתב האישום וטען כי המתלונן הוא שביקש לתקוף את הנאשם והנאשם ברח מפניו. בא כוח הנאשם ציין כי בעבר הנאשם אף הגיש תלונה כנגד המתלונן.

ניתוח הראיות

4. בטרם ניתוח הראיות אציין כי בעובדות כתב האישום לא יוחסה עובדה המתארת חבלה כלשהי אצל המתלונן.

בקשת ב"כ המאשימה, אשר הועלתה אך בסיום פרשת התביעה, לתקן עובדות כתב האישום תוך הוספת עובדות המתארות החבלה לכאורה, נדחתה על ידי **(ראו החלטתי מיום 11/02/19 עמודים 32-33)**, כך שגם לו הוכחו עובדות כתב האישום, לא ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

5. לגופם של דברים - ע"ת 1, המתלונן, העיד כי הוא והנאשם שכנים וכי ביום האירוע, 01/09/15, הגיע לחוף הסלע שבגן הלאומי באשקלון. בעת ששהה במקום שמע לפתע **"צריחה וזעקה מכיוון המתלונן"** כי **"הגיע היום שלך הנה אתה לבד"** **(עמוד 8 שורות 13-14)**. לטענתו, הסתכל סביב וראה כי הוא לבד במקום והנאשם חוסם את דרך המילוט עבורו וכי נותר לו ללכת לכיוון הים על מנת להקטין את המגע ביניהם.

משנכנס לים, ראה כי הנאשם מצא מקל על החוף ונכנס אחריו לתוך הים, והוא קיבל מהמקל מכה אחת 'בצוואר השמאלי' **(עמוד 8 שורות 16-19)**. כיוון שהבין כי צריך לחסום את הנאשם, חטף המתלונן מהנאשם את המקל - או אז הכה בו הנאשם במכת אגרופ 'בצוואר השמאלי' **(עמוד 8 שורות 19-20)**. בשל כך, זרק המתלונן את המקל ואז הנאשם קפץ עליו והוריד את ראשו למים **(עמוד 8 שורות 20-21)**. באותן הנסיבות, צלל מעט עמוק יותר בים כדי להשתחרר מאחיזת הנאשם ובעת שהנאשם ניסה לקחת בחזרה את המקל, הוא ניצל את ההזדמנות ושחה לכיוון החוף. משהגיע לחוף, לקח את חפציו ורץ לכיוון המצילים בזמן שהנאשם רודף אחריו **(עמוד 8 שורה 22 - עמוד 9 שורה 1)**. משהגיע לסוכת המצילים צעק המתלונן לעזרה וכאשר ראו המצילים כי הוא מדמם, הם אסרו את הנאשם **(עמוד 9 שורות 2-4)**.

לטענתו, הדימום היה בצוואר ועל הגב, וכי החבלות תועדו על ידי המשטרה **(עמוד 9 שורה 7)**.

כאן המקום לציין, כפי שאפרט בהמשך, כי לא תועדה בתמונה חבלה כלשהי על גבו של המתלונן, הגם

שהתמונות צולמו עוד בשטח מיד בתום האירוע (נ/2 שורה 12), אם כי נצפתה שריטה שכזו על ידי החוקר, מספר שעות לאחר האירוע בעת החקירה (נ/1 שורה 38).

6. לחיזוק גרסת המתלון הוגש דיסק ובו תמונות אשר צולמו ביום האירוע (ת/1). תמונות אלה תיעדו את הנאשם והמתלון, שניהם לבושים בבגד ים.

בתמונה 2125 ניתן לראות שריטה מדממת בחלק אחורי של מרפקו השמאלי של המתלון, ובתמונה **2126** ניתן לראות חבלה קטנה בתחתית צווארו.

7. תעודה רפואית מיום האירוע (ת/2) שהוגשה אף היא לצורך חיזוק גרסת המתלון, אין בה כדי לחזק גרסת המתלון שכן היא מעלה שהמתלון טען כי הותקף בשעות הבוקר על ידי אדם זר.

עוד עולה כי לא נמצאו סימני חבלה ו/או שבר בגופו של המתלון. כל שתועד הייתה רגישות בכתף וזרוע שמאל.

8. דו"ח הפעולה של הסייר יצחק גטצא (ת/10) הוגש בהסכמה וממנו עולה כי המתלון מיד בתום האירוע דיווח על כך שאחר תקף אותו באמצעות מקל וניסה להטביעו. עוד עולה כי המתלון הציג חבלה בגב מצד ימין ושריטות באזור הצוואר. כאמור, תיעוד ויזואלי של החבלות שנעשה בשטח, לא תיעד חבלה כלשהי בגב.

9. כך יוצא כי המתלון אומנם מסר גרסה מלאה בפני בית המשפט על אופן קרות האירוע וכי גרסה זו דומה במהותה לגרסה שמסר בסמוך לאירוע לשוטר שהגיע למקום, וכי לפחות באופן חלקי ניכרו סימני חבלה התואמים לתיאור התקיפה על ידו.

אף על פי כן, לאור סתירות בין גרסה זו לגרסתו במשטרה ובין גרסתו בחקירה ראשית לגרסתו בחקירה נגדית, אני סבורה כי יש קושי משמעותי לקבוע ממצאים עובדתיים ברמה הנדרשת במשפט פלילי, וזאת מעבר לקשיים שפירטתי לעיל בכל הנוגע לחבלות אשר לא תאמו באופן מלא את תיאורו של המתלון, ואפרט:

כעולה מעובדות כתב האישום, לטענת המתלון את דברי האיום השמיע כלפיו הנאשם עת הוא מניף את ידו לעברו בצורת אגרוף, אלא שתיאור התנהגות זו מצד הנאשם לא בא לידי ביטוי בחקירתו הראשית. גם כאשר התבקש המתלון לחזור על תיאור שלב זה באירוע בחקירתו הראשית, לא פירט התנהגותו המאיימת לכאורה של הנאשם (**עמוד 9 שורות 10-14**), וכך גם בחקירתו הנגדית (**עמוד 13 שורות 1-3**).

רק כאשר עומת עם חקירתו במשטרה כפי שמסר ביום האירוע, אישר כי הנאשם אף ביצע תנועת יד מאיימת כלפיו (**עמוד 13 שורות 14-16**) וטען כי לא ציין הדבר כי "שכחתי" (**עמוד 13 שורה 23**).

אלא שיש קושי לקבל הסבר זה שכן לא רק שהמתלון שכח לתאר חלק מהותי מהאירוע בו לכאורה הנאשם

איים עליו לא רק במלל אלא אף בהתנהגות, אלא שפרט זה אף נשכח ממנו עת נחקר במשטרה על האירוע פעם נוספת, בחלוף מספר חודשים מקרות האירוע **(עמוד 13 שורות 27-32)**.

אף בפרט מהותי נוסף נמצאה סתירה בין עדות המתלון בבית המשפט לחקירתו במשטרה.

כאמור, בעדותו בבית המשפט טען כי חטף את המקל מידי הנאשם וכתוצאה ממשכת הנאשם את המקל חזרה ממנו, נשרט. אלא שכפי שעולה מחקירתו הנגדית, בעדותו במשטרה ביום האירוע לא תאר המתלון סיטואציה שכזו **(עמוד 14 שורות 5-6)**.

המתלון אומנם ניסה להסביר את הסתירה במצבו הרגשי עת הגיע לחקירה במשטרה לאחר התקיפה **(עמוד 14 שורה 10)**, אלא שמדובר בפרט מהותי, שכן לכאורה מדובר בהסבר המתלון לחבלה שנגרמה לו. מה גם שבחקירתו הנגדית החל מהסס האם אכן זו הסיטואציה אשר גרמה לחבלה שתועדה **(עמוד 14 שורות 11-14)**.

נוסף על המפורט, בפרט מהותי נוסף נסתרה עדות המתלון בתיעוד שהוגש **(ת/ו-2)**, שכן בעוד המתלון מתאר אף חבלה בכתף, לא בתמונות ולא בתעודה הרפואית תועדה חבלה שכזו.

גם באשר לאופן התנהלות המתלון תוך כדי האירוע נמצאה סתירה מהותית שכן בעוד בעדותו בבית המשפט ובחקירותיו במשטרה טען כי עת זרק המקל לים הוא החל להתרחק מהנאשם, בעימות עם הנאשם טען כי ניסה להגיע אל עבר המקל **(ת/11 שורה 14)**.

המתלון אומנם ניסה לטעון כי מדובר בטעות בתיעוד דבריו בעימות, אלא שטענה שכזו לא נשמעה מפי ב"כ הצדדים ותיעוד העימות הוגש בהסכמת הצדדים.

כעולה מת/3, כבר בנסיעתו לתחנת המשטרה מסר המתלון גרסה ראשונה לשוטר ולפיה **"שכנו תקף אותו עם מקל בחוף הים"**. זאת בשונה מגרסתו בפני ולפיה התקיפה אירעה בתוך הים.

10. מהמקובץ לעיל עולה כי עדותו של המתלון הייתה רצופה סתירות בנושאים מהותיים וכאמור ישנו קושי מהותי לקבוע מעל לכל ספק סביר כי יש להעדיף את גרסת המתלון.

11. הנאשם, בעדותו בבית המשפט, הפנה לחקירותיו במשטרה.

עיון בת/5 מעלה כי הנאשם, בחקירתו בסמוך לאירוע, טען כי ביום האירוע היה לבד בהליכה על חוף הים.

לטענתו, הוא לא ניגש כלל למתלון, לא תקף אותו, לא איים עליו ולא נכנס אחריו לים אלא דווקא המתלון **"זרק אבנים ולקח מקל ורדף אחריי" (שורה 32)**. על אף גרסתו זו, אישר הנאשם כי המתלון נפל בים והניח כי נחבל כתוצאה מהאבנים שבים **(שורות 46-50)**.

בחקירתו הנוספת, **ת/6**, חזר הנאשם על גרסתו, אולם הוסיף כי המתלון צעק לעברו "**הלכת למשטרה אתה הולך למשטרה (שורה 9)**". בעדות זו אף מסר השערה נוספת לאופן גרימת החבלה למתלון - "**יכול להיות איפה שהוא מצא הוא שוחה שם ויש שם סלעים (שורה 15)**".

12. **בת/1** מצוי גם סרטון שצולם על ידי **ע"ת 3, מנהל הפארק הלאומי**, בו תוחקר הנאשם בשטח על ידו.

בתחקור זה מסר הנאשם בצורה תמצתית את גרסתו לאירוע ולפיה המתלון זרק לעברו אבן ורצה לתת לו מכה בראש עם מקל. גם בתחקור זה, כמו בחקירותיו במשטרה, לא ידע הנאשם ליתן הסבר מניח את הדעת באשר לאופן גרימת החבלות אצל המתלון, אלא שגרסאותיו הסותרות בנקודה זו, אין בהן כדי למלא את ה"אין" בראיות התביעה לאור הקושי המהותי ליתן אמון בגרסת המתלון מלכתחילה.

ודוק, הנאשם לא הוזהר טרם התחקור בסרטון ועל כן יש לעשות שימוש זהיר בסרטון זה.

זאת ועוד, ב"כ המאשימה חקרה הנאשם בחקירה נגדית ארוכות באשר לסיבה בגינה נראה רטוב בסרטון (בשל כניסה לים או שמא בשל מקלחת בשלב מאוחר יותר), זאת כדי לנסות ולערער מהימנות עדותו וגרסאותיו אלא שמצפייה בסרטון אינני יכולה לקבוע בוודאות כי הנאשם צולם כשהוא רטוב.

כל שניתן לקבוע מצפייה בסרטון הוא שהנאשם צולם כשהוא לבוש בגד ים.

מה גם, שהנאשם ידע ליתן הסבר ברור לדברים במהלך חקירתו הנגדית (**עמוד 39 שורות 17-24**).

13. כשאלה פני הדברים, בהעדר יכולת לקבוע ממצא עובדתי כלשהו בשים לב לקושי המהותי ליתן אמון בגרסת המתלון, לאור גרסת הנאשם, שהיא אומנם לא חפה מתהויות אך אין בה כדי לקשור את הנאשם לביצוע עבירה פלילית כלשהו, אני קובעת כי לא הוכחו עובדות כתב האישום ברמה הנדרשת במשפט פלילי, ומשכך אני מורה על זיכוי הנאשם מהעבירות המיוחסות לו מחמת הספק הסביר.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' באייר תשע"ט, 14 מאי 2019, במעמד הצדדים.